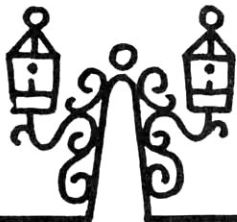

Panu

Tämä silta

Tämä silta puuttuu Oulun kuvasta. Joku tästä jo kesällä kirjoittikin, että miksi ei ole siltaa Kallisentörmältä Plaatansaareen. Minä jatkan, kun sain tämän kauniin vanhan kuvan, foto: Ina Liljeqvist & Co. Haapakosken Kalle sen minulle lainasi. Ihastuin ikihyväksi. Monella oululaisella minä kuvaa arvuuttin. Joka tunsu taustalla olevan vanhan Ainolan, puhutteli Ainolan sillaksi. Kuvassa on kuitenkin Plaatansaaren silta, silta lääninhallituksen pihatörmältä virran yli Plaatansaareen, jota epävirallisesti myös Maaheransaareksi on puheltu. Olkoon puhuteltu, mutta ei enää. Tätä näpättäessä on nykyinen lääninhallitustalo ollut jo ole-

massa, kuva on luultavimmin otettu sen virranpuoleiselta parvekkeelta Ainolan suuntaan, jokseenkin suoraan pohjoiseen. Täytyy olla 1890-luvun taitteessa tai sen jälkeen, koska "maankanslia" valmistui 1890. Inarouva uskalsi kyllä, sen puolesta, kavuta keskeneräiseenkin taloon. Oikealla siis Hemming Aströmin "piparkakkutalon" katot ja tornit, niiden alapuolella paviljonki sen kanavan varrella, joka ennen erotti Plaatansaaren ja Pakolan (Ainolan). Merikosken takana häämöttää Tuiran ranta (nyk. voimalaitoksen idänpuoli).

Kaunis silta.

Toinen kuva esittää sitä siltaa, jonka alitsi viimeksi hiideltiin,

siltaa, jonka purettiin, kun rakennettiin lääninhallituksen lisärakennus. Mutta sillalle on paikka tänäkin päivänä: mainitun "lisähallituksen" ja maanmittauskonttorin välistä Torikadun jatkona Plaatansaareen, josta sitten pääsee Pakolan—Ainolan yli Hupisaarille. Vain jalankulkijoille. Pyöräilijät aina paremmin kerkiävät kiertää.

Vanhan kuvan silta on kauniimpi kuin uuden.

Tämä törmä on varsinaista historiallista Oulua, minkä Kalle Sandman kumppaneineen vii-

meksi todisti kaivaessaan sieltä talteen ja museoon muinaisakion, veturin mallia 1400—1500. Plaatansaari ja Kallisenvirta esiintyvät kaupungin vanhimmissa kartoissa ja historioissa. Vanhin tieto lienee perimätieto, jonka "Kaupungin Lääkäri" professori Gustav Toppelius tallettaa 1832 julkaisemansa Oulun palon 1822 muistorunonsa alaviitteessä. G. T. kertoo, että sillä paikalla olisi paloon saakka ollut "yksi sangen vanha huone, yksi entisten Saksalaisten myymäpuodi, josa sanotaan heijät, ennen kaupungin perustamista, myyneen kalujansa". Oulun ensimmäinen vakavasti otettava historioitsija Artturi H. Snellman—Virkkunen kertoo historiansa I vihon alaviitteessä saaren nimen vaiheet. Plaatansaari tavataan kaupungin asiakirjoissa jo 1600-luvun alkupuolella. Silti sitä Claessonin kartassa 1651 karasteerataan Panimohuoneensaareksi, kaupungin painimohuone olisi tulenvaaran välttämiseksi ollut sijoitettuna sinne, vesien väliin. 1669-vuoden

lennankartassa saaren nimenä on "Plootusaari, ja kartantekijä puhuu linnansepistä, jotka olisivat siellä asuneet. — Muistamme myös, että esiintyy maininta, että saarella Oulunlinnan alkuaikoina olisi sijainnut aseparja.

Prof. Virkkunen, puhuessaan Oulun kaupungin perustamisajoista, 1600-luvun alkuvuosista, sanoo, että Plaatansaari oli myöhemmin sillan kautta kau-

punkiin yhdistetty. Vanhat ja vaalimisen arvoiset ovat siis silta-perinteet täällä paikalla yli Kallisenvirran jonka nimen jo ensimmäinen joskaan ei aivan vakavasti otettava Oulun historioitsija, mainitun Snellmanin kaukainen 1700-luvun sukulainen Johannes Snellmann mainitse kirjoittaen sen tieteenkin latinankielisessä "väitöskirjassaan" C:llä.